

[Jensen-Stevns.]

de Nævn, som har haft med den at gøre, og de ses ogsaa af Motiverne at have anbefalet Loven til Forlængelse. Det vilde vi ogsaa meget vel have kunnet gøre, men der er jo her stillet Forslag om forskellige og ikke uvæsentlige Ændringer i den hidtidige Lovgivning, og disse Ændringer er vi ikke glade for.

Der er for det første dette, som naturligvis er mindre væsentligt, at Nævnene foreslaas udvidet. Jeg omtalte for et Øjeblik siden, at hvert Nævn bestaar af 2 kommunale Mænd under Forsæde af Amtmanden. Nu skal Nævnet tiltrædes af 1 Repræsentant for Arbejdsgiverne og 1 for Arbejderne — Fagforbundene tror jeg der staar. Men hvad skal det nu til? For Øjeblikket er der 3 Mand med Dagpenge og Rejsegodtgørelse til at træffe Afgørelser angaaende disse Ting. Nu skal man altsaa have 5 Mand dertil. Jeg maa anse det for at være en overflødig Udvidelse, og jeg maa se saadan derpaa, at Hovedopgaven, der foreligger, er den at afgøre, om det foreliggende Arbejde kan udføres for mellemkommunal Regning eller ikke. Det er efter mit Skøn en Opgave for Kommunal-mænd, og jeg indser ikke, hvad de andre to Nævnsmedlemmers Tiltræden skal gavne.

Dernæst foreslaas Refusionsbeløbet forhøjet. Jeg henviser derom til § 1, Stk. 4, som den ærede foregaaende Taler ogsaa gjorde Rede for. Paa dette Punkt foreslaas der to Ændringer. For det første skal Refusionsbeløbet være ens for alle Kommuner. Hidtil har Refusionsbeløbet i Landkommuner kun kunnet blive 40 Øre pr. Time, og den Grundtanke, som den bestaaende Lov i den Henseende er gaaet ud fra, er, at der bør være en vis Forholdsmæssighed mellem Vederlaget for de Arbejder, der sættes i Værk for at afbøde Arbejdsløshed, og den gængse Arbejdsløn det paagældende Sted. Vi fra vor Side ser med megen Betænkelighed paa, at dette Forhold nu skal forrykkes. Fremdeles er der efter den nugældende Ordning Forskel paa Refusionsbeløbet, for saa vidt angaar Forsørger og Ikke-Forsørger, idet der her er Tale om Arbejder, som iværksættes i Stedet for at yde Understøttelse, men den Understøttelse, som spares, er jo forskellig, for saa vidt angaar Forsørgeren og den, der er Ikke-Forsørger. Under disse Omstændigheder maa vi fra vor Side se med Betænkelighed paa, at man vil stille disse to Grupper lige, da deres Forhold i Virkeligheden er ganske forskellige.

I Motiverne til Lovforslaget henviser

den højtærede Minister til, at hvis et andet Lovforslag, som er fremsat af Ministeren, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i Arbejdsløshedsloven, gennemføres — hvad den højtærede Minister jo haaber og tror —, vil det faa den Følge for den Sag, vi her har med at gøre, at Lønnen i den enkelte Kommune ikke mere vil komme til at bero paa den paa Stedet sædvanemæssige Løn, men den vil overalt komme til at bero paa den Løn, som er fastsat ved Lands-overenskomster mellem Centralorganisationerne, altsaa mellem Organisationerne for Arbejdere og for Arbejdsgivere, og man gaar i Motiverne til Lovforslaget ud fra, at det i Regelen vil være de i Entreprenørfaget gældende Tariffer, der her kommer i Betragtning som Udgangspunkt. Det forekommer mig at være en mindre tiltalende Fremtidsudsigt, Ministeren saaledes skænker os. De Arbejder, her er Tale om, er Arbejder, som i en vis Forstand er overflødig; jeg kunde fristes til at sige, at det er Arbejder, som der ikke er den almindelige Alvor i. Ikke des mindre skal de nu lønnes efter den højeste Takst. Dette vil i mange Tilfælde betyde, at Timebetalingen bliver højere end den, som ydes for det nyttige og daglige Arbejde, hvoraf Kommunens Skatteydere ellers lever. Jeg synes ikke, dette er heldigt, og jeg frygter for, at det Resultat, den højtærede Minister faar ud deraf, vil være en yderligere Begrænsning af den kommende Lovs Anvendelse. Thi alt dette vil virke frastødende i mange Kredse; det maa den højtærede Minister dog være belavet paa. Jeg tror, det vil modvirke Lysten til at benytte Lovens Regler.

Jeg skal slutte med at sige, at mit Parti og jeg gerne vil være med til at arbejde paa Tilvejebringelse af den her tilsigtede Lov, men at vort Formaal vil være at fastholde Loven paa dens nuværende Grundlag, og for saa vidt det er Ministerens bestemte Mening at indføre de nye Regler i Loven, som her er bragt i Forslag, tør jeg ikke tilsige den højtærede Minister mit Partis Støtte til denne Sags Gennemførelse.

C. J. F. Sven: Til Ordfører for mit Parti var designeret det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack). Da han paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede, har jeg midlertidig paataget mig Hvervet.

Mit Parti har altid interesseret sig for, at der saa vidt muligt i Stedet for Understøttelse blev skaffet Arbejde; derfor har vi ved tidligere Behandling af et hertil